

F. 1826

A
1255.

Tasku-
Palweraamat,

kus

iga hommiku ja õhtu, sööma
ja kõigi suurte pühade laulud
ja palwed on ülesse pandud.

Hind 5 kop.

Tartus.

Trükitud raamatul. P. Tätte kuluga.

1891.

Tasku-
Palweraamat,

lus

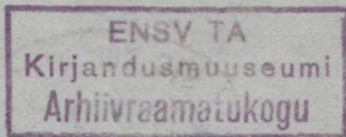
iga hommiku ja õhtu, sööma ja
kõigi suurte pühade laulud ja
palwed on ülesse pandud.

Trükitud raamatukaupleja P. Laht & Tulluga.

1891.

ДОЗВОЛ. ЦЕНЗУРОЮ.—ДЕРИТЬ, 3 НОЯВРЯ 1890.

33408

Trükitud R. U. Hermann'i kirjabega.

I. Nädali palwed ja laulud.

Pühapäewa hommikul.

Wiisil: Müüd laulgem suust ja südamest.

Mu nime pane ülesse

Su taewa elukirjasse,

Ja minu otja ette ka,

Su Isa nimi kirjuta.

Ring las' mul Isa armastus

Ja Poja arm sees olla uus,

Kõik täiest' Püha Waimu wäes.

„Ja nemad laulsiwad wastastikku Jehowat kiites ja tänades, et tema on hää, et Tema heldus igawesti kestab Israeli üle; ja kõik rahwas karjusiwad suure hõiskamisega Jehowat kiites.“

Esra 3, 11.

Jah, selle pärast kiida Issandat ka

minu süda ja täna teda, et ta sind jälle armust jeda kallist pühapäeva ja eluhommikut lastnud näha saada. Kiida Issandat, et ta sulle weel elu on jaganud, et sa jeda püha ja kallist hingamise-päeva wõid kiituse- ja tänu- lauluga pühitseda, kus kõik meie ihulik töö ja talitus puhkab ja meie Tema igawese hingamise-päewa pääle mõtleme, mis ta meile on walmistanud maailma algamisest, kui meie oma maapäälisid tööd oleme Tema rahus lõpetanud ja nõnda tema igawese hingamise sisse saame, üteldes: „Kõik on lõpetatud.“ Sina, oh Issand ja igawene Jumal, oled ise hingamise-päewa seadnud oma kuue päewa loomise töö järele. Sina ütlesid: „Kuus päewa pead sa tööd tegema, aga seitsmes päew olgu Issandale sinu Jumalale pühitsatud, kus sina, su pere, ega su

loom ühtegi tegemist ei pea tegema argipäewa tööst, sest et see püha on Issandale sinu Jumalale." Oh õpeta meid seda päewa Sinu auuks õieti pühitsema ja ärata meie sees oma palwe waimu, et süda ja meel Sinu juures oleks, kui meie Sinu püha sõna kuuleme ja tähele paneme. Miks kõik saatana kurjad nõuud ja tahtmised, et ta mind ei wõiks eksitada seda armast hingamise - päewa õieti pühitsemast. Lase mind oma pühast sõnast troosti leida, et ma selle wiisiga Sinu taewaliku hingamise - päewa wastu ette walmistatud saaksin, kus ma Talle auujärje ees igawest hingamise - päewa saan pühitsema. Amen.

Wiis.: Küll wagade elu siin seestpidi hiilgab.

Oh walgustud rahwas, kes Jumala riigis Ja Jumala lapsed, kel taewa sees õnn, Kes Jesuse usu sees pärijad õigis:

Mis hääduft maas, taewas ka iganes on !
 Oh tulgu teil' meele,
 Kui juur õnn ka teile
 Sää! taewas on walmis, kus hingamist
 loota, —
 Me' ise Ta walguses saame kord maitsta.

Pühapäewa õhtul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Küll see on ime wägi,
 Kuis arm kõik ühendab.
 Kes jõuab armu ligi,
 See imet näha saab.

Kel paistab armuwalge
 Siin patust pöörmisel,
 Sel hiilgab hingepalge
 Ju siin kui Moosjesel.

Arm wiib meid wiimaks ilmast
 Jeesuse sülesse,
 Kus Jumala auu silmast
 Ei ial ära lä'e.

„Nende waim, kes Issandat kart-
 wad, jääb elama, sest nende lootus

seisab selle pääl, kes neid ära päästab. Kes Issandat kardab, see ei kardab muud midagi, ja ei lähe mitte araks, sest Issand on tema lootus. Ta ülen-
 dab hinge ja valgustab filmi; annab parandamist, elu ja õnnistust. Nende annid, kes Jumala kartmata, ei ole Kõigekõrgema Issanda meele pärast, ei ta võta pattude eest äralepitamist vastu paljude ohwite pärast."

Sir. Lark. r. 34, 13. 14. 18. 20.

Jumal olgu kiidetud ja tänatud, et ma seda püha hingamise-päewa olen võinud rahulisti lõpetada, oma patuse ihu puhkamiseks ja hinge kosutuseks. Mina kiidan ja tänan Sind, et Sa mind jälle uuesti oma püha sõnaga oled kosutanud ja mu närtsinud hinge jahutanud, sest et Sinu püha sõna on see eluleib ja taevamanna, millega sa

usklikka taewaliku leiwaga söödad ja
 eluweega joodad, sest et sinu sõna
 on tõde ja eluleib ja et üksigi ilma
 jellela Sinu igawese hingamise siise
 ei saa. Ehk meie waim küll walmis,
 on selle wastu kuri ja patune liha
 nii nõrk ja wäeti, et ta omast wäest
 mitte filmapilkugi wasta ei suuda
 panna saatana ja maailma kurja-
 dele kiustustele ning wõitlemistele.
 Selle pärast hakkame meie usu wäes
 ja julguses Sinust kinni ning üt-
 leme: „Kui ja meid ei aita, siis ole-
 me meie igawesti kadunud.“ Oh Is-
 sand, ära tõuka meid siis mitte ene-
 sest ära, waid wõta meid armuga oma
 hõlma jellel tulewal öötunnil ja kaitse
 mind ja minu armsaid omakseid, et
 meie Sinu rahus wõiks magada ja
 homme rõõmsasti Sind kiites ja tä-
 nades üles tõusta. Anna ka kõiki

meie pattusid meile armuist andeks, mis
 meie jellel tänasel päeval küll meelega
 ja ilma tahtmata oleme teinud, sest
 et meie seda kõigest südamest kahetse-
 me ja andeks palume. Jah, seda tee
 oma põhjatu armu ja helduse pä-
 rast ja kuule meie alandlikku palwet.
 Amen.

Wiisil: Mu elu Kristus ije.

Oh wennad, õed süütke,
 Müüd armastuse tuld,
 Ja usu-õli püüdke
 Siin koguda, mis kuld,

Et patust pöördud meeles
 Kõik lõhken'd südamed
 Teeks palwet usu keeles,
 Ja tunneks usu teed.

Sest ristirahwas ärka!
 Waot' Jeesus kutsub teid,
 Ja igaiks sest märka,
 Mis õnn siis ootab meid.

Esmapäewa hommikul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Küll mitu armajt päewa
Ja mõnda hommikut,
Ma näinud elu waewa,
Kus hingel tibe rutt.

Sa aga, armas Jeesus,
Mu walgus ja mu õnn,
Su püha elu paistus
Mu wara üksnes on.

Mind tõmba, kui mu elu
Siin närsib ilma see,
Su juurde, kus mu walu
Du eljas Sinu ees.

Oh Jeesus, Sinu ligi
Küll ma jaan hiilgama,
Kui taewa auu ja riigi
Ma säääl jaan pärima.

Endjad on need julased, keda Jz-
sand tulles leiab walwamast: „„Tõesti
mina ütlen teile, et tema omad riided
wööga kinnii seob, ja neid paneb laua

juurde istma, ja tuleb ja teenib neid." "Ja kui tema tuleb teisel ööwahi korral ja tuleb kolmandal ööwahi korral, ja nõnda leiab, õndsjad on need sulased."

Luuk. 12, 37. 38.

Sulle, armas Jumal, olgu selle eest kiitus ja tänu, et ma jeda ööd Sinu juure armu ja helduse pärast olen üle elanud ja Sinu armast päewawalget jälle näha saanud. Armas taewane Jsa! Sinu arm, mis igapäew ikka jälle uus on, olgu ka minu juures täna uus, nii et ma Sinu armuwäge jälle uuesti wõiks maitsta ja selles kosutatud saada. Oh juhata mind sellel päewal jälle uuesti oma tõesõna tee pääl käima, nii et ma ei komistaks ega maailma kurja kiustuse wõrkudesse ei langeks, waid et ma Sinust kinni hakkaks ja Sinust

enne lahti ei laise, kui Sa mind õnnistad. Kui nädal uus, siis tee ka meie südamed uueks, et see hääks wiljakandjaks maaks saaks, mis sajakordset wilja kannab ja meie hinge igawesesse elusse wiib. Oh Kolmainus! jaga meile jõudu ja oma püha troosti, et meie kogu elu selle nädali hakatuses ka uueks saaks, nii kui see nädal ja päew jälle uus on meie maapäälses armuaja elus. Õnnista ka kogu meie tööd ja ettewõtmist ja et meie kõik sinu nimel algame ja lõpetame, kes Sa ise Algmine ja Ots oled. Seda aita, Oh Jeesus! Amen.

Wiisil: Oh et mul tuhat keelt siin oleks.

See tee on ränk ja igaw käia,
 Mis usklikuil siin astuda.
 Siin eksituse sisse sattun,
 Sest mõta, Jeesand, juhata':
 Müüd unest' jälle otsida
 Kui olen sattun'd kõrwale.

Küll eluaeg ma olen teinud
 Su vastu pattu — efsinud,
 Sest kahetsen ja tunnen seda,
 Mis sisse olen langemas.
 Su ette tulen palwega,
 Mind ära lüüka eemale.

Esmapäewa õhtul.

Wiisil : Mu elu Kristus ise.

Nüüd õhtu jõudnud kätte,
 Sest Issand halasta !
 Mu pääle armust waata
 Kui oma lapse pääl'!

Su jalge ees ma palun,
 Oh anna andeks mull',
 Mis olen sellel päewal
 Su vastu efsin'd küll.

„Ära kardada mitte, sina pisukene kar-
 juke, sest teie Issa hääl meel on, teile
 tuningriiki anda. — Müüge ära, mis

teil on, ja andke waestele andeid; tehke enestele kufrud, mis ei lähe wanafs; saatke enestele warandust taewas, mis ei wähenene, kuhu waras ligi ei saa, ega mis koi ei riku. Sest kus teie warandus on, jääb on ka teie jüda. Ondjad on need sulased, keda Issand tulles leiab walwamast."

Luuk. 12, 32. 34. 37.

Minna kiidan ja tänan Sind, minu armas Jumal ja taewane Isa, et Sa jälle armust seda päewa oled lastnud üle elada. Jälle on üks elupäew õhtule jõudnud ja ma sellega surmaõhtule suure sammuga lähemale saanud. Tule selle pärast ka täna õhtul minu kaitsejaks ja tulijeks müüriks saatana kurjade kiusatuste pärast, sest et päew weereb ja õhtu jõuab. Kosuta mind ise oma taewarahuga, kui ma oma

päewa tööst ja talitustest hingan ja oma ihu unerahuga kosutan. Wajuta ise minu silmad kinni ja kosuta mind rahu mõtetega ja aita mulle meelde tuletada, et see õhtu ja öö ka siin maa pääl minu wiimane eluõhtu ja öö wõib olla, sest et meie surma alati omas põues kanname ja teada ei wõi, millal Sa, oh hinge peigmees, meie järele tuled ja meid ära kutsud aru andma omast maapäälselt majapidamisest. Selle pärast, oh Issand, anna kõik minu tänased ja ka kogu eluaja patud armust andeks ja ära waata nende pääle, waid kustuta oma wõlaraamatust. Sinu nimel, oh Jeesus, heidan ma oma unewoodi ja Sinu nimel tahan ma ka homme jälle üles tõusta, kui see Sinu püha ja armuline tahtmine on! Amen.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

Su päralt jäägu, kallis Jeesus,
Mu hing ja ihu surmani!
Mul olgu rikkus, olgu waesus,
Ma armastan sind otjani!
Sa patuwõla tasuja,
End Sulle omais annan ma.

Teisipäewa hommikul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Müüd kiitust, tänu Sulle,
Dh Issand, anname,
Et oled võsel jälle
Meid kaitsnud heldeste.

Dh ole saatjaks täna,
Meil' abiks eluteel,
Et Sinu Waim ja sõna,
Meid walgustaks siin weel.

„Sest mina tean need mõtted, mis
mina mõtlen teie pärast, ütleb Jeho-
wa, need on rahumõtted, ja ei mitte

õnnetuseks, et ma teile annan häd
otja, ja mis teie oodate. Ja teie hüüate
mind appi, et teie jaaksite jäält ära
minna ja palute mind, ja mina wõ-
tan teid kuulda. Ja teie wõtate mind
otjida, ja leiata mind, kui teie mind
nõuate kõigest omast südamest."

Jerem. 20, 11—13.

Jälle on, oh Issand sinu armust
üks uus päew minu elus kätte jõud-
nud, kus ma sind jälle uuesti wõin
kiita ja tänada ja sinu armust ja hel-
dusest kiidelda, et ma weel elus olen
ja seda päewa jälle näha olen saa-
nud, sest et Sinu heldus iga päew
uus on. Minu kohus on Sind sü-
damest kiita ja tänada kõigi Sinu ar-
muandide eest, mis ja minule ihu ja
hinge kasuks oled teinud, iseäranis
möödaläinud pimedal öötunnil, kui

ma Sinu armu kaitsemise kui kana
 tiiva all varjul olin, nii et mulle
 ühtegi kahju ega kurja ei võinud sünni-
 dida. Sinu arm, mis igapäev uus,
 see kinnitagu meid nõtru, et sinu sees
 wägewaks saaksime, nii et meie kõigi
 saatana, maailma ja oma kurja pa-
 tuse liha kiusatusi wõiksime üsna
 ära wõita ja wõimust saada. Ole
 ka sellel tänasel päeval minu hoidja,
 et ma ei komista ega lange. Seda
 tee, oh Issand Jeesus, oma kibeda kan-
 natamise ja surma pärast! Amen.

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Issand! minu palwet kuule
 Kui ma palun Sinu ees;
 Armust mulle appi tule,
 Sa, mu ainus abimees.
 Jeesus, aita uskuda,
 Paluda ja walmada,
 Kristi läbi rõõmu leida
 Ja sind igawesti kiita.

Teisipäewa õhtul.

Wiisil: Kes tahab tõest' armastada.

Küüd pime öö on jõudnud kätte,
 Kus kõik ju läh'wad puhkama,
 Ma waene tulen ka su ette
 Beel oma patukoormaga
 Ja palun: Issand halasta
 Mu pääle oma armuga.

„Aga mina, mu palwe käib Sinu poole, Jehowa! sel ajal, mis su meele pärast, Jumal! su suure helduse pärast, wasta mulle oma tõsist abi mööda. Kisu mind sest rojast wälja, et ma sisse ei waju: saada, et ma pääsen oma wihtajate käest ja sügawast weest. Ärgu uputagu wesi mind mitte ära, ja ärgu pangu kaew oma suud mitte kinni. Wasta mulle, Jehowa! sest su heldus on hää; waata mu pääle oma rohket halastust mööda.“

Law. I. 69, 14—17.

Tälle on, oh Issand! üks armuaja päew mööda ja mina surmatunnile ühe suure sammuga omaast lühikesest eluajast lähemale jõudnud, sest: „Kes teab ehk surma ingel ju, sel ööl wõib ära kutsu' mu.“ Selle pärast on meie kohus igal ajal walmis olla, sest et meie hinge peigmees kest süda öötunnil meid wõib tulla taewa pulma kutsuma. Oh häda siis, kui ta meid ilma usuõlita pimedas leiab olemast, siis on hilja, weel oli minna ostma; siis peame meie pulmatoja ukse taha jääma, kui teised Talle pulma rõõmu maitsewad. Siis on hilja taewa wara koguda, mis koi ega rooste ei riku. Taewas saab siis elukuningas üttelema: „Sõber, sul ei ole pulmatuube, kuda oled sa süü saanud?“ Kõhe ütleb ta aga oma usklikele taewalikkudele julastele: „Wistate teda

sinna, kus on igavene hulumine ja hammaste kiristamine!" Selle pärast, oh Issand! anna ja aita, et meie alati valmis oleksime oma Issanda vastu minnes, olgu, et äkiline surm meile ka unewoodi pääl kätte tuleks. Siisgi palun ma sind alandlikult, et sa mind võtaksid armust hoida ja kaitsta, et ma homme jälle rõõmsalt Sind kiites ja tänades võiksin üles tõusta. Seda tee oh Issand Jeesus! Amen.

Wiisil: Oh, waga Jumal! kes.

Oh võta, Jeesukene,
 Mu usku kinnitada,
 Ja lootust Sinu pääl
 Veel ikka kasvafada.
 Etis ma su warju all
 Müüd hingam julgesti,
 Ja lahkun mina siit,
 Saan õndsaks tõesti.

Kestnädali hommikul.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa.

Sest palun ma, oh Jeesus, Sind,
Kes oled armust aitunud mind :
Oh jää nüüd ona armuga
Sel päewal ja ka lõpmata.

Oh wõta oma hoolele
Kõik, mis sa andnud minule,
Mu ihu ja mu hinge ka,
Mis lunastasid werrega.

„Jehowa kartus on puhas, mis ikka
seisab; Jehowa kohtuseadused on tõde
ise, õiged on nemad hoopis. Meid
tuleb enam ihaldada kui kulda, ja
kui palju selgemat kulda, ja nemad
on magusamad kui mesi ja kui mesi,
mis kärjede seesst jookseb.“

Taw. I. 19, 10. 11.

Issand Jumal! Sa oled mind jälle
 terwisega selle nädali kestmist päewa
 lastnud näha saada. Sinu arm hoi-
 dis mind minewal ööl, et mulle üh-
 tegi kahju ega kurja ei sündinud hinge
 waenlase ega muu maailma kurja in-
 mese poolt. Sinu õiguse kilp warjas
 mind ja kõik minu omakseid, kui ma
 uinusin. Sinu nimel algan ma seda
 päewa; oh aita siis ise, et see ka sinu
 nimel ja sinu püha nime auuks ja
 kiituseks saaks lõpetatud, nii minu
 kui kõige ristikoguduse poolt. Ole
 ka sellel tänasel päewal kõiki wilet-
 sate ja õnnetute truu abimees ja Ara-
 päästja, uii et kõik sind kiites ja tä-
 nades wõiksiwad õhtu omad käed kokku
 panna ja taewa poole üles tõstetud
 silmadega öelda: „Kõik oled ja hästi
 teinud, oh Jeesus!“ Amen.

Wiisil; Oh wõitlejad, et läige pääle.

Oh anna, et ka seda päewa
Su nime auuks elame.

Ja ikka meelde tuletame,
Et üks päew ees meil oodata,
Mil suure auu ja wäega
Saab Issand kohut pidama.

Refluädali õhtul.

Wiisil; Müüd ristirahwas laulage.

Mis arm ja heldus küll on see,
Mis Jumal teeb meil' waestel',
Et inglid hoidjaks antakse
Ja kaitstjaks meie lastel',
Kes puhtast meelest usuvad;
Need wõt'wad kiita Jumalat
Küll inglitega taewas.

„Wäga õnnis on see inimene, kes
mind wõtab kunlda, et ta minu uste
pääl walwaks igapäew, et ta uste
sammaste juures wahiks seisaks. Sest

kes mind leiab, see leiab elu, ja saab
 Jehowa käest kätte, kust temal hää
 meel on." Sp. Jon. 8, 34. 35.

Kiidetud olgu sinu püha nimi, nii
 maa pääl kui ka taewas. — Sina, oh
 Issand, oled jeda nädali päewa lõ-
 pule aidanud ja meid kõigest kurjast
 hoidnud ja kaitstud, nii et meie jälle
 sinu püha pale ees võime sind kiita
 ja tänada, üteldes: „Kõik on Issand
 hästi teinud.“ Oh et meie ka kord
 oma elu wiimisel õhtul ütelda võiks,
 et Issand kõik hästi on teinud. Issand
 teeb küll alati hästi, aga kas saame
 meie iga kord ka jeda kõik õieti ära
 mõistma ja sellest selgesti aru. Kui
 Issand meile risti ja wiletsust saadab,
 see ei ole sugugi rängem, et meie jeda
 ei peaks suutma kanda, sest et Issand
 ühelegi rängemat risti pääle ei pane,

kui ta kanda suudab. Meie rist näitab mõnikord just selle pärast nii ränk olema, et meie sugugi kannatada ei suuda, mis meie ise oma kõlwatu, patuse ja kurja eluga iseeneeste kaela meelega oleme tõmmanud ja siis Issanda oma Jumala ja tema püha õndsaks tegema sõna üle nuriseme ja kaebame. Anna, oh Issand! selle pärast kõik meie patud meile armust andeks ja lepita meid oma Isaga ja ole meie eestkostja, kui saatad meie pääle kaebab. Saada ka oma püha inglid minu unewoodi äärde walwama, nii et ma ilma kahjuta sind kiites ja tänades wõin homme üles tõusta. Seda tee, oh Issand Jeesus! Amen.

Wiisil: Ärka üles, minu süda.

Dase mind nüüd wagufasti
Sinu hõlmas uinuda,

Saada oma pühad inglid
 Et nad kaitseks ihu, hinge,
 Elu, wara ja kõik hääd,
 Wanemaid ja mis ja näed,
 Sõpru, waenlast, Juuda rahwast,
 Hoia Sina, Issand, wahwast'.

Reljapäewa hommitul.

Wiisil: Jeesusest ei jäta ma.

Wõta meid sel päewal nüüd
 Jse oma kae kõrwa,
 Anna andeks meie süüd,
 Rustuta kõik patuwõlga.
 Issand wõta armuga
 Meid su lapsi õnnista'.

„Ma hüüan su poole, päästa mind,
 et ma su tunnistused hoian. Ma
 jõuan enne puhte, ja kirjendan; sinu
 sõna ootan mina. Ma kiidan sind
 seitse korda päewas su õiguse kohtu-
 seaduste pärast. Suur rahu on neil,

kes ju käsuõpetust armastavad, ja nemad ei komista mitte.“

Law. I. 119, 146. 147. 164. 165.

Ärka üles hing! ja kiida oma kallist Lunastajat, kes sind jälle oma põhjatust juurest armust jeda kallist nädali päewa lastis näha saada oma ihu silmadega, kus ja, meie Onnistegija, oma kibedat kannatamist inimese soo ärapäästmisets pääle hakkasid. Oh peakšiwad ometigi täna kõik sinu põlgajad oma kurjast patusest elust ümber pöörma ja oma patu unest üles ärkama, sest et meie patud sind uuesti risti lööwad. Oh tee meie hinge oma werehigiga puhtaks, mida ja meie pattude pärast õlimäel surmaga wõideldes higistasid ja kustuta ka minu suurt patuwõlga, mis ma meelega ehk kogemata eksides sinu wastu olen tei-

nud, küll sõna ja teoga. Seda tee,
 oh Issand; oma kibeda kannatamise
 ja surma pärast. Amen.

Wiisil: Oh wõtkem Jumalat.

Mis toon ma ohwriks Sull',
 Mu kõige kallim päästja?

Sa tead ise küll,

Mis on mul waesel anda?

Mu ihu hingega

Ja mis mul ial on,

Kõik sulle annan ma,

Mu kõige kallim õnn.

Reljapäewa õhtul.

Wiisil: Kes Jumalat nii laoseb teha.

Sind palume, oh wõta sina

Sel öösel ka meid kaitseada,

Su walgust lase meile paista,

Su rahu meile anna ka,

Su armuga meid kinnita

Et rahul saame hingada.

„Ma tuletan, Jehowa! öösel su nime meelde, ja hoian su käsuošetust. See on mulle olnud rõõmuks, et ma olen sinu käskmised pidanud. Jehowa on mu oša; seda olen ma ütelnud, et ma sõna hoian. Ma palun su Pale ees alandlikult kõigest südamest, ole mulle armuline oma sõna järele.“

Law. I. 119, 55—58.

Tänu ja kiitus olgu sulle, oh Issand ja Jumal! Jälle on see armas ja kallis päew lõppemas, kus sa kõik oma kibedat kannatamise wõitlemist oma pääle wõtsid ja oma Issa wiha- karikat otsani tühendada ette wõtsid. Oh et ka mina sinu eesmärgi järele wõiksin teha, kui rist ja wiletsus meid rõhub ja ma kannatliku meelega wõiksin ütelda: „Jeesus! mitte minu, waid sinu püha tahtmine sündigu.“ Saga

ka minule oma troosti ja kinnita
 mind, maailma hädas ja wiletsuses,
 kui usk kipub wähenema. Oh Israeli
 karjane, kes sa ei uinu ega maga,
 waid kelle silmad kõik näewad, mis
 meie ilmsi ehk salaja teeme! Lase
 oma armupalet meie pääle paista ja
 anna meile oma püha rahu hingates
 ja homme rõõmsasti üles tõustes, et
 meie sind uuesti võiks kiita ja tä-
 nada! Amen.

Omäl wiisil.

Kiida nüüd Issandat minu süda!

Ma kiidan teda surmani:

Kuni mul elu weel ilmas näha,

Ma laulan temal' otsani.

Kes ihu, hinge andnud mull'

Sell' olgu kiitus ikka tääl

Halleluja! Halleluja!

Neede hommikul.

Wiisil : Mu elu Kristus ise.

Nuu kiitust tänu Sulle,

Nüüd lauldes anname,

Et olid öösel jälle

Meil laitsjaks heldeste.

Nüüd tänan Sind ja palun,

Mu hingelarjane,

Et tui kord ilmast lahtun,

Siis wii mind taewasse.

„Hõistamise ja wõidu laul on õigete majade sees: Jehowa parem käsi teeb kõik wahwasti. Jehowa parem käsi on ennast suureks tõstnud, Jehowa parem käsi teeb wahwasti. Sina oled mu Jumal, ja mina tahan Sind tänada, mu Jumal! sind tahan ma suureks tõsta.“

Law. I. 118, 15. 16. 28.

Jälle on, oh Issand, öö möödas ja päewa-walgus kätte jõudnud, kus

meie oma argipäewast päewatööd peame ette wõtma, mis ja ise meile oled seadnud. Oh aita, et meie jeele juures oma hinge õnnistust ära ei unusta, mis meie kartuse- ja wäriemiseega peame püüdma. Sa oled meid kõige kahju ja kurja eest hoidnud ja kaitsnud, nii et hingewaenlasele mingit meelewalda meie üle ei olnud. Ole, oh Issand, ka jellel oma kibeda waluja surmapäewal meie juures ja tuleta mulle alati meelde, et seda tegid Sina minu eest, mis wõin mina Sinule teha. Oh mul waesel ei ole Sulle mingit meeleshääd anda, kuid oma kurja patust südant, mis ma Sulle eluafemeks tahan anda. Puhasta minu südant, et ta puhtaks jaaks ja sinule eluafemeks kõlbuline oleks, kus üksnes Sina elad ja walitsjed. Anna ja jaga mulle üht osagi oma pühast kannatu-

sest, kes weel oma piinajate ja tapajate eest palus: „Jä, anna neile andeks, sest et nad ei tea, mis nad teewad.“ Oh Jeesus, anna ka mulle andeks, kui ma eksin, sest et ma ei tea, mis ma teen, kui ma sind uuesti oma pattudega risti löön. Seda tee, oh Jeesus! Amen.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Oh aita, et nüüd jääme
 Su omaks alati,
 Ja sinu juurde saame,
 Kui ilmast lahume.

Reede õhtul.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

Sind palume, oh wõta sina
 Sel öösel ka meid kaitseada,
 Su walgust lase meile paista,
 Su rahu meile anna ka,
 Su armuga meid kinnita
 Et rahul saame hingada.

„Walmis on mu süda, Jumal! ma tahan laulda, ja kiites laulda, ja minu hing ka. Sest suur on su heldus taewast jaadik, ja su tõde ülemist pilwist jaadik.“

Laul. 108, 1. 5.

Mina kiidan ja tänan sind südamest, et sa jälle selgest armust ja heldusest mind seda päewa oled lastnud üle elada. Sinu arm hoidis mind kõige kahju ja kurja eest, nii et ma rahulikult oma unewoodisse wõin heita päewatöö wäsimusest puhkama, nii et ma homme, kui see Sinu armuline ja hää tahtmine on, uue jõuga wõin ülesse tõusta. Kui ma täna Sinu wastu olen eksinud, siis anna seda armust andeks ja kustuta minu patuwõlga oma wõlaraamatust, et see üks kord wiimisel päewal minu pääle ei saaks kaebama. Mita ja anna, et ma

minu libedat kannatamisest ja surma alati
 võiks meeles pidada ja südames kan-
 da, nii et ma ilmasgi ei unustaks
 selle pääle mõtlemast. Waata armu-
 ga minu lihaliku nõtruse pääle ja
 anna jeda andeks, sest et minu patud
 mind väga kurwastawad ja waewa-
 wad ja ma neid südamest kahetjen.
 Saada oma inglid minu juurde wal-
 wama, nii et mulle ühtegi kahju ega
 kurja ei wõi sündida. Oh Israeli
 karjane, kaitse ja kogu oma püha ris-
 tikogudust ja õnnista kõiki, kes wae-
 suses ehk mõne muu ristikoorma all
 ägades kurdawad. Tröösti ka kõiki
 surijaid ja jaga neile õnnist surma-
 tunnikest. Amen.

Wiihil: Nüüd hing'wad inimesed.

Men woodi ma nüüd heidan,

Sa tead, mis ma palun:

Las' mind ka une sees

Su ristikuju näha,
 Ning magades ka tunda
 Et oled minu südames!

Laupäewa hommikul.

Wiisil: Päew lõpeb nüüd.

Oh anna Sa
 Kõik patud andeks meie
 Sel nädalal,
 Mis meie teinud jälle
 Ja võta ka
 Meid uuest' kaitseks,
 Et rahuga
 Kord saame hingada.

„Õpeta meid meie päewad üles ar-
 wama, et meie tarkust südamesse saa-
 me. Täida meid waratselt oma hel-
 dusega, siis tahame meie rõõmsasti
 laulda, ja rõõmustada kõige oma elu-
 aja. Issandal meie Jumalal olgu

lahke meel meie vastu; ta kinnitagu meie käte tööd meie juures; seda meie kätetööd kinnitagu tema."

Law. l. 90, 12. 14. 17.

Oh Issand! jälle üks öö ja sellega ka kogu nädal meie elus mööda läinud, ja niiviisi kui see nädal, nii saab ka meie lühikene eluaeg enne mööda jõudma, kui meie seda märkame ehk sellest oleme aru saanudgi, sest mis on kogu inimese elu siin maa pääl? Ei muud, kui silmapilk ja suits ning aur. Büha kiri ütleb, et inimesel, kes naesest sündinud, on lühike eluiga ja et seegi täis häda ja wiletust on. Inimene, kui ta peaks kaua elama, siis on tema eluiga umbes sada aastat, aga neid on väga vähe, kes nii wanaks saawad. Selle pärast nõudku igaüks seda, mis tema hinge

õnnistuseks tarwis läheb, sest et armu aeg ruttu kui wahikord öösel mööda läheb ja meid ei ole tepe enam. Oh Issand anna ja aita, et meie oma eluajal kui mõistlikud ja targad neitsid võiksimme olla, kellel alati usuõli oma lampides on. Seda aita oh Jeesus! Amen.

Wiisil: Kes tahab tõest' armastada.

Kui rutusti on mööda läinud
 üks nädal ja ka elu tääl,
 Kas olen hääd ehk kurja teinud,
 Kord aru andma pean jäääl,
 Kui seisau kohtumõistja ees,
 Kes ilmub taewa pilwedes.

Laupäewa õhtul.

Wiisil: Siion kaebab suures hädas.

Sinu auu jääb üle kõige,
 Isa, Poeg ja Püha Waim!

Toeta mu närtsin'd hinge,
 Olen ju su nõder taim.
 Bea on ehk surm mu käes,
 Siisgi Sinu were wäes,
 Anua wõinust patu pääle,
 Jeesus, kuule minu hääle!

„Aga mulle on see hää Jumala ligi
 olles; Jehowat Issandat panen ma
 omaks warjupaigaks, et ma jutustan
 kõik Sinu tegemised. Kui mu liha
 ära lõpeb ja jüda ka, siis oled sa,
 Jumal! mu jüdame kalju ja mu oja
 igawesti. Kes on mulle taewas arm-
 sam kui sina? Kui ma sinu juures
 olen, ei himusta ma ühtegi siin maa
 pääl.“

Law. I. 73, 28. 26. 25.

Armas Jumal ja Isa! Mina tä-
 nan sind kõige sinu häätegemiste eest,
 mis sa jellel mööda läinud päewal ja
 nädalil mu wastu oled üles näidanud.

Oh ole ka sellel tulewal ööl ja nädalil minu truu seltsimees ja kaitsja. Suhata ja taluta mind ise kättpidi, et ma ei komista ja ei lange maailma kurja kiusatuse wõrkudesse; sest hingewaenlane kurat käib ümber kui möiraja lõukoer ja otsib, keda ta wõiks ära neelda ning nõnda igawesti hukka saata, aga kes Jumala pääle loodawad, ei nendest ole weel üksigi häbisse saanud. Mita, et ma uues nädalis ka uueks inimeseks saan wainu poolest, mis kõlbuline on kõigele hääle tööle, et kui meie eluõhtu kätte jõuab, et siis wõiksin ütelda: „Jah Issand, tule nobesti!“ Sest: „Kui argipäewa töö on möödas, siis hingamise-päew on käes.“ Täna on ka selle nädali argipäewa töö möödas ja meie tööst wäsinud liikmed saawad sinu kuue päewase töö mälestuseks puhata, kus

meie oma suremata hinge sinu elu-
 sõnaga võime kosutada ja selle iga-
 weise hingamise-päeva vastu ette wal-
 mistada, mis kõikidele oma usklikku-
 dele valmistanud oled, maailma alga-
 misest juba. Seda aita, oh Jeesus!
 Amen.

Wiisil: Önnista ja hoia.

Amen, Amen, Amen,

Jeesu nime kiitkem,

Meie Issand oled ja,

Elus nii kui surmas ka!

II. Sööma ajal.

Enne sööma.

Tule Issand Jeesus meile ise wõõ-
 raks, ja õnnista jeda rooga, mis sa
 meile oled armust jaganud! Amen.

Isfand Jumal ja taewane Isa!
 Õnnista oma rohkeid andeid, mis Sa
 meile ihu ja hinge kofutamiseks ar-
 must jagad, seks õnnista seda Jeesuse
 Kristuse meie Õnnistegija pärast!
 Amen.

Wiisil: Oh Jeesus, Kristus, tule ja.

Oh Jeesus, jaga heldeste
 Siin oma rooga meitele;
 Siis õnnistuseks tuleb see
 Mis sina annad ihule.

Pärast sööma.

Meie täname sind, oh taewane Isa!
 — Sa oled meile ihurooga andnud,
 oh anna ka meile edespidi meie ihu-
 toidust ja tarwitust oma rohkest ja
 heldest käest ja ära lae meie hinge
 nälga jääda, waid toida seda oma
 püha elumannaga! Amen.

„Jehowa kiitust peab mu suu üles
tunnistama, ja kõik liha peab tema
püha nime kiitma ikka ja igawesti!
Namen.

Minu hing, kiida Issandat ja ära
unusta mitte, mis tema sulle hääb
on teinud! Namen.

Wiisil: Oh Jumal! sinu pääl.

Meil oled andnud ja,
Su andi wõtta wasta,
Et ihu ei saaks waewa,
Mis keelaks nõudma taewa.
Sa Jsa muret kannad
Ja toidust meile annad.

Wiisil: Oh Jeesus, Kristus tule ja.

Oh toida taewa mannaga
Mu hinge, nii kui söötsid ja,
Siin ihu, mis sai kosutud,
Ja unest' jälle kinnitud.

III. Teele minnes.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus tehku mind.

Su pale ette astun ma,
 Ja südamest sind palun ka:
 Et sina seda õnnistaks,
 Ja teel' mind ette walmistaks!

Armas Jeesus! saada ja juhata mind ise selle teekäigu pääl, nii kui sa Israeli lapsi imelikul wiisil saat- sid ja juhata- sid, jest et sinu ingel neile pilwe ja tule sambaks oli, nii et oma teekonda kõrbes korda wõisi- wad saada, ilma et tige ja õel Wa- rao neile ühtegi kurja ei saanud teha. Sina oled weel seesama imetegija Is- sand, kes ka mind imelikul kombel saad päästma, kui mind misgi häda- oht ähwardab. Sinu nimel lähen ma teele, mida ka sinu nimel tahan lõ- petada! Amen.

Wõõral maal.

Witsil: Ma Jeesu lambuke,

Mis on ilma elu siin?^o
 Selge kurbastus ja piin
 Aga taewas rõõmu elu,
 Kus ei ole kurbust, walu;^o
 Sääl kõik inglid elawad,
 Jeesust lauldes kiidawad.

„Weereta Jehowa pääle oma teed,
 küll ta toimetab kõik hästi.“ Iisrael
 kui ta wõõra rahwa hulgas ilma temp-
 lita ja ohwrita pidi olema, siis pöö-
 ras ta ennast Jehowa poole ja ta
 kuulis tema kiskendamise palwe häält
 ja saatis teda jälle omale maale ta-
 gasi. Oh Sumal! kuule ka minu
 ärdat palwet ja saada mind oma
 kodupaika tagasi, et ma sind wõiks
 kiita ja tänada, sest et sa kõik hästi
 oled teinud. Kuule sellepärast minu

palwet ja tee minuga mis ja ise
hääks armad ja mis minule ihu ja
hinge poolt kasuks tuleb! Amen.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh aita taewa kuningas,
Et sinu ingli wäed
Wõiks olla abiks tulemas,
Kui häda sees meid näed,
Ja et siis meie rõõmuga
Wõiks iga ühel jutusta
Et imet teed, mu Jumal!

Hiigi ehk kroonu-pühadel.

Wiisil: Onnista ja hoia.

Meie Reisrit hoia,
Onnista ja kaitse!
Püha Waimu wäge ja,
Tema pääle wala ka.

„Jehowa! Sinu tugewuses rõõ-
mustab ta Su abi pärast! Sa oled

temale tema südamel igatsamise järel andnud, ja mis ta oma huuledega püüab, ei ole Sa keelnud. Sa jõuad kõigesuguse häa õnnega tema ette; Sa paned krooni selgemast kullast ta päha. Eru on ta sinu käest palunud, Sa oled seda temale andnud, pikka iga ikka ja igawesti. Suur on tema auu Sinu abi pärast, juurt auu ja auustust oled Sa pääle pannud ja teed teda rõõmsaks oma pale rõõmuga. Sest kuningas loodab Jehowa pääle, ja kõigekõrgema helduse läbi ei kõigu ta mitte."

Law. I. 21, 1—8.

Õnnistegija on Kõigeülem kuningate kuningas, kes Sa istud taewa auujärje pääl ja walitsed jäl igawestest ajast igawesti, kaitse ka meie armast Wene riigi Keisrit ja tema Abi-

kaasat ja Aunjärje pärijat ja kogu
 tema kõrget suguvõsa ning kingi neile
 pikka eluiga. Õnnista ka kõiki üle-
 maid ja alamaid, kes tema poole aga
 hoiavad. Wala oma Püha Waimu
 rohkesti tema pääle, et meie kuu
 wagusat elu tema walitsuse all wõik-
 sime maitseada, nii kui Salomoni ajal,
 kus iga Iisraeli mees wagusasti oma
 wiina- ja wiigipuu all wõis puhata.
 Seda aita, oh Issand Jumal! Amen.

Wiisil: Oh wõtkem Jumalat.

Müüd Issand hoia sa
 Ja õnnista su rahwast!
 Su palet lae ka,
 Meid walgustada taewast
 Su rahu hingagu
 Su laste hulga pääl,
 Mis tahad, sündigu
 Müüd siin ja pärast jääl.

Jõulu ajal.

Wiisil: Ürkage! nii wahid hüüdwad.

Sina, Jumala Poeg, taewast
 Meid oled tulnud päästma waewat
 Ja wõtnud aset sõime sees.
 Armastus sind ajas maha,
 Wuud hoonet maa pääl ja ei taka,
 Kui rufuks pelstud südameid.
 Müüd kallis Jeesule,
 Su ees siin oleme.
 Su pääl' lootwad
 Sina, waim ja meel,
 Et enesel'
 Meid wõtad hoida eluteel.

Maailma Lunastaja ja ammu oode-
 tud Messias on neitsist Mariast Pet-
 lemma laudas sündinud! — — See
 ajas ka pühased taewa inglid maa pääle
 seda suurt rõõmusõnumit inimestele
 kuulutama, kelle kasuks ta just oligi
 sündinud. Ilmasgi ei ole inglid enne

ega pärast maa pääl laulnud inimeste
 kuld, ehk nad endid küll tihtigi
 mitmele inimesele enne ja pärast on
 näidanud ja nendega rääkinud. Mis
 inglid aga laulma sundis, oli see
 põhjatu suur ja sügaw saladus, et
 kolmainus Jumal inimeseks sündis ja
 meid patust, surmast ja kurati mee-
 walla alt lahti päästis. Sellepärast
 kummarda hing tema ees auukartu-
 sega ja anna tema pühadele jalgadele
 waimus juud ja jutusta tema suurest
 ärälunastamise tööst kõigile inimestele,
 nii kui waesed karjased seda tegiwad,
 sest nüüd wõid ja armust õndsaks
 saada, kui aga Jeesuse sisse usud,
 teda kardad ja kõigest südamest ar-
 mastad. Jeesus ei taha ega nõuagi
 meie waeste patuste käest muud, kui
 et meie oma südant temale eluasemeks
 anname ja tema wastu pattu ei tee.

Puhasta sellepärast meie südamed
puhtaks, et need sinu templid ja elu-
asemed oleksivad, kus sina elad ja
walitsed, küll nüüd ja jääd igawesti!
Namen.

Wiisil: Ma tulen taewast ülevalt.

Nüüd sündinud on Jeesufe,
Kes teie kallid sõbrad;

Sest laulwad inglid taewa all:

„Auu olgu kõrges Jumalal!“

Nüüd on see täiest' täide läin'd

Mis prohmetid kõig kuulutan'd,

Et Jakopi soost tuleb see,

Kes lunastust toob ilmale.

Uuel aastal.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Mind aita ennast parandada,

Oh Jumal! kuni elan weel;

Mind aita õnnistust siin nõuda,

Et taewa pool' käiks minu meel,
 Ja kui siit pean lahutama,
 Siis sinu juurde saaksin ma.

Jälle on üks aasta meie elust igawese aja poole edasi jaadetud, mis lühikene on. Oh Issand! meie küsime järele mõteldes: „Toob see aasta meile õnne wõi õnnetust ja kas meist saawad kõik teist uut jälle näha wõi ei?“ Selle pääle peame küll kostma, et seda üksigi muu ei tea kui meie Looja ja Õnnistegija. Oh Issand! meie anname ennast sellel uuel aastal täiesti sinu omaks ja hooletaks; tee meiega ise, mis su hää ja armuline tahtmine meie hääks on ettewõtnud teha, sest mis sina, oh Issand teed, see on kõik hästi tehtud. Jah Issand, sinu omad oleme meie elus kui surmas! Amen.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

Küll see saab pääst'tud hukatusest,
 Küll see saab armu armu pääl,
 Kes Jeesust nõuab kõigest hingest,
 Sell' rõõm ja rahu siin ning sääl.
 Sest, Jeesus, mina palun sind,
 Oh ära jäta maha mind.

Kolmekuninga päewal.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus.

Küll suur on tema halastus,
 Mis ilmunud on taewast.
 Ta arm, ta heldus, tõsidus
 Nüüd rahwast päästab waewast.
 Arm neile igawesti jääb,
 Maailm sest kallist rõõmu näeb,
 Sest laulgem: Halleluja!

Kõik mis pühad prohwetid ja usu-
 isjad oliwad juba kaua wana seaduse
 ajal ette kuulutanud, see oli nüüd
 täide läinud, sest: „Täht käib wälja

Jatobist, ja kuninga kepp tõuseb üles
 Iisraelist." — Sellepärast tõuse üles
 ja saa valgustatud, et sa ka nende
 kolme targaga võitjid waimus Pet-
 lemma lauta ja Jeesuse sõime juurde
 minna teda kummardama. Kui sul
 küll neid kallid anded Jeesusele ei
 ole kingituseks wiia, kui neil tarkade
 oli, Jeesus ka seda ei tahagi, wai-
 ta tahab sinu südant, mis tema kõige
 suurem meelehää on. Jeesus maa-
 ilma wara ei tahagi, waid et aga
 meid võiks ärapäästa ja igawesti
 õndsaks teha, mispärast ta maailma
 tuligi, jest paganad peawad su wal-
 guse järele käima, ja kuningad pais-
 tuse järele, mis sulle tõuseb.

Wiisil: Sumal maa ja taewa Looja.

Rutta omast lambrist wälja,
 Peigmees, wõidu-saagile,

Paganate hinge nälga
 Täida, ja neid wabaks tee:
 Kogu üle ilmamaa
 Rõiki pulmatotta la.

Kristuse Ülestõusmisel.

Wiisil: Küll wagade elu siin seestp. hiilg.

Maa laula, ja hõisake saared ja wesi,
 Et Jumal on Poja sees meiega tääl!
 Sest tunnust' Jehowa suur pitser ja käsi,
 Mis läbi meil õnnistust walmistan'd sääl.
 Sest Jeesus meil' tõttis,
 Ja oma's meid wõttis,
 Et temaga usus nüüd ühendud jääme,
 Ja wiimaks ta juurde la taewasse saame.

Halleluja! Jeesus surma ärawõitja
 on furnutest üles tõusnud ja seda wiisi
 hukkaminemata põlwe walge ette too-
 nud. Nüüd on surm ja põrguhaud
 igawesti ära heidetud uskjatele, kuna

see aga Jeesuse põlgajatele palju suuremaks toleduseks saab olema, kus nad alati selle pääle saavad mõtlema, et ka nemad oleksivad wõinud õndsaks saada ja seda wiisi igawese hukatuse surmast päästa. Issand on nüüd oma waenlased pannud enese jalge aluseks järjeks, kuna meie nüüd rahuga omas Issanda pühitjetud haudades wõime puhata, kuni ta meid tuleb ülesäratama. Oh aita, et meie ka siis wõiks sinu paremal käel olla ja nõnda wiisi igawest elu ja õnnistust pärida. Seda tee, oh Jeesus! N amen.

Wiisil: Jerusaleem, ja püha taewa-linn.

Ei meie ihud maha mulda jää.

Halle-halleluja!

Kui pasun hüüab, ülestõuseme

Ka hauast auuga.

Oh püha rõõmupõlwe,
 Kui silmast silmani
 Sääl teda näha saame,
 Kes tõusnud tõesti.

Kristuse taewaminemisel.

Wiisil: Ma tulen taewast ülevalt.

Müüd südamest Sind täname,
 Et oled läinud taewasse!
 Sa meile ajet valmistad,
 Kus jaawad kõik su uskujad.

Kui Jeesus pääle oma auulikku üles-
 tõusmist weel nelikümmend päewa oma
 armhate juures maa pääl oli wiibi-
 nud ja ennast neile näidanud, tunnis-
 tuseks ja märgiks, et ta tõesti suruust
 üles oli tõusnud, siis kogus ta omad
 jüngrid ja läks Betaniast wälja oli-
 mäele, ja kui ta nendega oli lõppe-
 nud rääkimast ja õnnistamist, siis lah-

kus tema nendest ära ja teda wõeti
 üles taewa, pilwe pääl. Kirj ütleb:
 „Jumal läheb üles hõõsmitsega ja Je-
 howa pafuna häälega. Kiites laulge
 Jumalale; kiites laulge meie Kunin-
 gale.“ — Kui teda aga oli pilwe
 pääl üles taewa wõetud, siis seiswad
 kaks hiilgawate walgete riidetega meest
 jäl, kes ütlesiwad: „Kalilea maa
 mehed! mis teie seisate ja waatate
 üles taewa? Seefinane Jeesus, kes
 teilt on ülesse wõetud taewa, see
 peab tulema seltsamal kombel, kui teie
 teda olete näinud taewa ära minewat.“
 — Need kaks inglit, kes Jeesuse jälle-
 tulemisest kõnelesiwad, ei tähenda muud,
 kui Issanda teist ja wiimast maailma
 pääle tulemist, kus ta kohut tuleb
 mõistma, nii hästi elawate kui sur-
 nute pääle. Oh Issand! anna ja
 aita, et meie siis ka wäärt wõiks

saada arvatud, sinu paremal käel
 seista. Amen.

Wiisil: Jeesus, päästnud oled Sina.

Jgal' pool', oh elupäike,
 Müüd Su walguš ulatab,
 Rõiki, olgu suur eht wäike, —
 Sinu paistus walguštab;
 Sind nad kiites wastu wõt'wad
 Ja Sind kumardama tõtt'wad;
 Nende seltsis laulan ma.

Relipühil.

Wiisil: Ärka üles minu süda.

Püha Waim, nüüd mulle tule,
 Jää mu sisse elama;
 Oma südant annan Sulle,
 Tee mind omaks templiks ka.
 Wõta wälja kasida
 Hinge hoonest armuga,
 Mis mind keelab taewa saamast,
 Ingliseega rõõmustamast.

Melipühi aeg on jälle kätte jõud-
 nud, kus sa oma jüngrite ja usklik-
 tude pääle Püha Waimu wälja wa-
 lasid. „Sest taewas sündis häkitselt
 kohisemine otsego kange tuul oleks
 puhunud, ja täitis kõik selle koja, kus
 nemad oliwad. Ja neist nähti kui lõhu-
 tud tulekeeled, ja see seisib igaihe pääl
 nende seas. Ja nemad said kõik
 täis Püha Waimu, ja hakkasid rää-
 kima teisi keelesid, nõnda kui Waim
 neile andis selgesti ülesrääkida.“

Meie palume Sind, oh Issand
 Jeesus, et sa ka meid oma Püha
 Waimu ja tulega võtaksid ristida,
 nii et meie ka uueks inimeseks saa-
 sime, kes ülewelt on sündinud, sinu
 Püha Waimu wäe läbi. Sureta oh
 Jeesus, meie sees seda wana Adama-
 mat, kes patuses lihameeles elab
 ja tee meid täiesti uueks inimeseks.

Puhasta meid oma kallil vere läbi
 puhtaks kõigest patu roojusest ja wii
 meie hinge, kui meie siit maailma
 hädaurust lahume, oma õndsasse tae-
 wa-riiki! Amen.

Wiisil: Ärka üles minu süda.

Sulle ohwriks ennast annan,
 Sulle auuks tahan ma
 Elada, sest südant kannan
 Taewa poole, kuni ja
 Sinna saan, kus kiidan ma
 Sind ja Isa, Pojaga,
 Ingliseega ma siis laulan
 Sinu armust, ja sind kiidan.

Jaanipäewal.

Wiisil: Kes Jumalat nii laoseb teha.

Oh aita mind nüüd armastada,
 Mu armas Issand, üksnes sind;
 Kull Sa siis wõtad rõõmustada,

Mit haiguses, kui surmas mind.

Et wäga helde oled sa,

Sest Sinu pääle loodan ma.

Prohwet ja Kristuse tee walmis-
taja Issanda jünger, kes Elia wai-
mus ja wäes rahwale jutlust ütles,
oli tõesti selleaegse uskmata rahwa
„Hüüdja hääl kõrbes.“ Ta käs-
kis Issanda teerajad tasafeks teha. Ta
noomis kõiki, olgu ülem ehk alam,
selle pärast saigi ta kurja Herodese
liianaese pärast esiti wangitorni heide-
tud ja Herodia wihkamise pärast ära
tapetud. Ta oli wiimane prohwet
ja kui wana ja uue seaduse wahemees.
Ta ristis rahwast ja ta meie Issan-
dat Jeesust Kristust. Tema toit ja
riided oliwad halwad; sest ei tema
armastanud auu ega rikkust, waid
Jumala riiki ja tema õigust. Oh
nõudkem siis ka Jumala riiki ja tema

õigust, nii kui Johannes, küll meile
siis õiguse kroon tallele on pandud!
Aamen.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Su päralt jäägu kallis Jeesus
Mu hing ja ihu surmani!
Mül olgu rikkus, olgu waesus,
Ma armastan sind otsani!
Sa patu wõla tasuja,
End sulle omais annan ma.

Къ напечатанію сего со стороны С.-Пе-
тербургской Евангелическо-Лютеранской
Консистеріи препятствій не имѣется.

С.-Петербургъ, 13 Августа 1890 г.

Вице-Президентъ **Н. Лаландъ.**

№ 2628.

